

РЕШЕНИЕ

№ 7681

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

като разгледа дело номер **934** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.88, ал.3 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“, подадена чрез пълномощника адв.К., срещу Решение № СО-28-ЕО/2020 от 19.11.2020г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/-С. за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на частично изменение на Общия устройствен план /ОУП/ на [община] в частта му относно заявеното намерение за промяна на предназначението на имотите, описани в заданието за изработване на ОУП като „Група имоти 1“, „Група имоти 2“ и „Група имоти 4“.

Жалбоподателят моли за отмяната на акта в оспорената му част като незаконсъобразен поради неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По отношение наличието на правен интерес от оспорването мотивира, че сдружението е юридическо лице с нестопанска цел, създадено в обществена полза - част от засегнатата общественост по см. на т.25 от § 1 на Допълнителните разпоредби на Закона за опазване на околната среда /ЗООС/. По силата на посочената правна норма, определяща екологичните неправителствени организации като част от засегнатата общественост, сдружението имало правен интерес да обжалва крайните актове, с които приключват процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения, издадени по реда на ЗООС.

Съображенията за незаконосъобразност на оспореното решение са структурирани в шест групи. На първо място се твърди, че самото искане по чл.8а, ал.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка /наредбата, Наредба ЕО/ е непълно и в него липсва информацията, въз основа на която административният орган може да изпълни задължението си и да се произнесе по съществуващото на искането. Последното било попълнено формално и от него не можело да се направи извод за въздействието на изменението на ОУП върху околната среда и здравето на населението. Не било ясно засегнатите от изменението 620 имота каква територия обхващат, а от друга страна територията, на която се планира добив на въглища и способът на добив – открити и подземни рудници, се сочи, че е от значение, тъй като значителна част от замърсяването на въздуха в [населено място] с фини прахови частици е причинено именно от добива на въглища в открити рудници. Изобщо не била посочена информацията по чл.8а, ал.2, т.1, б.“а“ от наредбата, а именно инвестиционните предложения по приложение № 1 към чл.92, т.1 и приложение № 2 към чл.93, ал.1, т.1 и 2 ЗООС. Вместо това било посочено, че изменението на ОУП не предполага извършването на конкретни инвестиционни инициативи. Дейността по добив на въглища се посочва, че освен източник на замърсяване с фини прахови частици е и източник на шумово замърсяване, което също може да причини различни ефекти върху здравето, вкл. раздразнение, смущения в съня, отрицателно въздействие върху сърдечносъдовата система и метаболизма и др. В случая добивът на въглища щял да се извършва в непосредствена близост до урбанизирана територия, който аспект на засягане на околната среда не бил обсъден в оспореното решение. Описанието на екологичните проблеми от значение за програмата по същество било избегнато, посочено било единствено, че не са известни екологични проблеми, които ще доведат до съществено негативно влияние върху изпълнението на дейностите, предвидени в плана, с което била нарушена нормата на чл.8а, ал.2, т.1, б.“г“ от наредбата. По същия начин било подходено и при изпълнение на изискванията на чл.8а, ал.2, т.1, б.“д“ и б.“е“ от наредбата като по този начин се отразявали единствено интересите на възложителите на инвестиционни предложения. Посочва се, че съществуващото шламохранилище в рамките на града аварира неколkokратно, което обстоятелство е известно на общинските власти, но въпреки това от [община] не е предоставена информация за очаквания ефект от промяната на предназначението на териториите с цел изграждане на ново шламохранилище. От своя страна РИОСВ-С. не взела предвид тази информация, въпреки че ѝ била служебно известна.

На второ място се мотивира, че при наличието на многобройните непълноти, описани по-горе, пропуски и неточности в искането, РИОСВ-С. е била длъжна да изиска от възложителя да ги отстрани и да представи допълнителна информация, каквото задължение вменява разпоредбата на чл.12, ал.2 от наредбата. На трето място се мотивира, че пропуските в документацията, описани във възражението по пункт 1-ви са пречка органите, които са задължени да представят становища по чл.13, ал.1 от наредбата да изпълнят задълженията си, което съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. На четвърто място се моли съдът да приеме, че непълнотите и пропуските на искането по чл.8а от наредбата съставляват пречка за произнасяне на компетентния орган по чл.14, ал.2 от наредбата. Петото съображение за незаконосъобразност на оспореното решение е, че в него никъде не е обсъдена представената от възложителя информация в светлината и критериите по чл.85, ал.4 ЗООС. този пропуск според жалбоподателя е особено съществен, защото

чл.14, ал.1, т.2 от наредбата изисква от компетентния орган да определи степента на значимост на въздействието въз основа на критериите по чл.85, ал.4 ЗООС. На последно място е мотивирано, че с оглед изложеното оспореният акт страда от порока липса на мотиви, които да представляват основания за заключението, че при прилагане на плана не се предполага значително въздействие върху околната среда и човешкото здраве, каквито мотиви задължително следва да бъдат изложени по силата на чл.14, ал.3 от наредбата.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.К., който излага и допълнителни съображения в писмени бележки по съществуващото на спора. В тях освен посочените вече доводи за отмяна на оспорения акт се сочи, че в момента за Област П. се подготвя териториален план за справедлив преход, чиято цел е да подпомогне региона за промяна структурата на промишлеността и заетостта с оглед изпълнение на набелязаната от ЕС цел – декарбонизация на енергийния сектор чрез преустановяване на добива на въглища и производство на електроенергия чрез изгарянето им. Също така се сочи нов факт, настъпил след постановяване на обжалваното решение, а именно приемането през м.октомври 2021г. на План за възстановяване и устойчивост, който предвижда срокове за преустановяване на използването на въглища – 2038г. или 2040г., което според жалбоподателя означава, че след тези дати добивът на въглища ще е ненужен и териториалноустройствените промени ще се окажат безсмислени, тъй като договорите за концесия за добив на въглища, ако изобщо започнат да се изпълняват, трябва да бъдат прекратени.

Ответникът, чрез адв.М. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното решение намира за правилно. В допълнително представените писмени бележки по съществуващото на спора мотивира, че оспореното решение е мотивирано като мотивите са инкорпорирани в самия акт. Териториите, предмет на изменението на ОУП са извън границите на защитените територии, вкл. зони от Натура 2000, измененията няма вероятност да доведат до значително отрицателно въздействие. Соци, че имотите от Група 1 попадат в държавна концесия за добив от находище на кафяви въглища от пернишки въглищен басейн. С изменението на ОУП се цели поземлените имоти да бъдат включени в устройствената зона или територия с устройствен режим с възможност за изпълнение на мероприятията по добив на полезни изкопаеми при спазване на необходимите нормативни изисквания. Имотите се намират южно от [населено място] и граничат или попадат в територия с устройствен режим „зеделски земи с допустима промяна на предназначението“. Имотите от Група 2 се намират в землището на [населено място], североизточно от града и попадат в държавна концесия за добив от находище на кафяви въглища от пернишкия въглищен басейн, територии „зеделски земи“, СМФ, горски територии. През територията преминава газопроводно отклонение. С изменението на ОУП се предвижда тези имоти да бъдат включени в устройствена зона или територия с устройствен режим с възможност за изпълнение на мероприятията по добив на въглища, не попадат в защитени територии по см. на ЗЗТ, както и в границите на защитени зони по см. на З.. Най-близко разположената зона за опазване на защитени природни местообитания е на отстояние 5,3 км. В Група 4 са включени имоти, които попадат в обхвата на одобрената за [населено място] кадастрална карта като към момента имот с КИ 55871.222.50 е с предназначение сгуроотвал. За имотите има влязъл в сила Подробен устройствен план – план за регулация и застрояване като

е образуван УПИ I – за депо за промишлени отпадъци, за който УПИ е отреден нов квартал 124. С изменението на ОУП се цели поземлените имоти да бъдат включени в устройствена зона или територия с устройствен режим, отговарящи на одобрения с Решение № 965/26.07.2018г. на Общински съвет – П. ПУП. Позовава се на становището на РЗИ – П. и на становището на Б. дирекция „3. район“. Неоснователно намира възражението на жалбоподателя, че при постановяване на оспорения акт не са взети предвид критериите по чл.85, ал.4 ЗООС и предоставената информация от заявителя. Сочи, че за ОУП на [община] е проведена процедура по екологична оценка и е постановено Становище № ЕО-3-3/2017г. на директора на РИОСВ-П., с което се съгласува ОУП. Проектът за изменението му сочи, че е изготвен в съответствие с разпоредбите на ЗУТ като програмата за прилагане на плана, както и изпълнението на допустимите дейности няма да засягат кумулативното въздействие върху компонентите на околната среда. Предвиденото изменение се сочи, също така, че засяга малка територия, съответно ще доведе до незначителни изменения на ОУП като цели да поправи допуснатата явна фактическа грешка в одобрения ОУП, в проекта на който не са включени всички територии, обхванати от действащия подробен устройствен план.

Заинтересованите страни Н. А. Д., О. И. К. и З. В. С., чрез адв.В. в съдебно заседание, молят за уважаването на жалбата, тъй като оспореният акт е немотивиран и твърденията, че няма вероятност да бъде оказано значително въздействие върху околната среда са голословни. В писмени бележки, представени чрез адв.С. се мотивира, че преценката да не се извършва екологична оценка е направена без да са съобразени всички критерии по чл.85, ал.4 ЗООС. Не са взети предвид данните за наднормено замърсяването с фини прахови частици, не е отчетено, че според Програмата за качеството на атмосферния въздух на [община] за 2017-2021г. се посочва, че депата, рудниците и кариерите в района причиняват 14,29% от средногодишната концентрация на ФПЧ за 2017г. Предвиденото изменение обхващало и имоти, отредени за сгуроотвал – депо за дългосрочно съхранение на пепели и отпадни шлаки от изгарянето на въглища и други твърди горива в Т. „П.“, който е източник на прахови емисии, а при честите аварии, при които се къса дигата на съоръжението, се стига до наводняване на района с отровни пепели. Предвиденото изменение не отразявало и целта за икономическо развитие – вторият компонент от дефиницията за устойчиво развитие. Преходът към нисковъглеродна икономика изисквал нови перспективи за въгледобивните райони и комплексен подход, който включва мерки за развитието на инфраструктурата, иновации, изследователска и научна дейност, развитието на квалифицирани кадри, маркетинг, култура и туризъм. Погрешни и необосновани били твърденията в оспореното решение, че изменението на ОУП е незначително по своята същност спрямо цялостния одобрен ОУП на [община] и поради това не се очаква да има негативно въздействие върху околната среда. Подходът според заинтересованите страни следва да е не количествен, а съответен на критериите, заложи в закона. Невярно и нелогично било твърдението на ответника, че изменението на ОУП се прави, за да се отстрани явна фактическа грешка в одобрения и действащ ОУП. По тези съображения молят за отмяната на акта в оспорената му част като незаконосъобразен – издаден при неспазване на изискването за форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта му.

Останалите заинтересовани страни – А. Н. Д., Е. В. Л., К. Г. Г. – З., С. С. И., М. Г. М. и [община], не ангажират становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 905/26.07.2018г. на Общински съвет – П. /л.98-99/ е одобрен проект за подробен устройствен план – план за регулация и план за застрояване за промяна предназначението на 21 поземлени имота земеделска земя и горска територия по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] като от кадастралните имоти се образува нов урегулиран поземлен имот I, който се отрежда „За депо за промишлени отпадъци“. Образува се нов квартал 164. С плана за застрояване се определя зона за свободно застрояване в новообразувания урегулиран поземлен имот с показатели за нискоетажно застрояване и устройствена зона – „Предимно производствена“ /Пп/.

С Решение № 1916/10.12.2018г. на Общински съвет – П. е одобрен ОУП на [община]. По възлагане Общински съвет – П. е изготвено техническо задание за частично изменение на ОУП на [община] във връзка с чл.134, ал.1, т.1 и т.5 ЗУТ, прието като доказателство по делото /л.111 и сл./. Същото е одобрено с Решение № 1303/25.09.2019г. на Общински съвет – П. /л.96-97/.

С писмо изх.№ 19/СЛ4-6003-5/24.04.2020г. на кмета на [община] /л.58/, заведено в РИОСВ-П. с вх.№ 08-00-87/2/ от 29.04.2020г., е представено в регионалната инспекция попълнено искане по образец, съгласно приложение № 4 от Наредба ЕО относно задание за частично изменение на ОУП на [община] за преценяване необходимостта от извършване на екологична оценка, съгласно чл.8а, ал.1, придружено с информацията по ал.2 от наредбата.

Съгласно становище, представено на л.53 от делото, предвиденото изменение на ОУП няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитените зони от мрежа Natura 2000.

С писмо вх.№ 08-00-87/5/ от 20.05.2020г. по описа на РИОСВ-П. /л.49/ е представено становище на Регионалната здравна инспекция – П. относно заданието за частично изменение на ОУП като видно от него, РЗИ-П. счита, че не е необходимо извършване на екологична оценка /ЕО/ по отношение степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве при спазване на цялата нормативна уредба, действаща в Република България.

С писмо вх.№ 08-00-87-/6/ от 22.05.2020г. на директора на Б. дирекция „3. район“ /л.45 и сл./ в РИОСВ-П. е представено становище по заданието за частично изменение на ОУП на [община], като видно от него, то не противоречи на целите и мерките в ПУРБ и ПУРН на 3. 2016-2021г при условие, че бъдат взети предвид описаните констатации и препоръки в становището.

С Решение № 289 от 27.08.2020г. на Общинския съвет – П. /л.38 и сл./, на основание чл.21, ал.1, т.11 вр. т.8 и ал.2 ЗМСМА, чл.103, чл.103а, чл.134, ал.1, т.1 и ал.3 ЗУТ във вр. с чл.124, чл.124а, ал.5 и чл.125 ЗУТ, е одобрено заданието и е разрешено изработването на проект за частично изменение на

ОУП на [община], одобрен с Решение № 1016/10.12.2018г. на ОС-Перник. Техническото задание /т.1 от решението/, видно от диспозитива на акта, обхваща четири групи имоти, първата от които в землището на [населено място], втората – в землището на [населено място], третата – кадастрални имоти по одобрената кадастрална карта на [населено място] и четвъртата – имоти, определени с кадастралните им идентификатори по кадастралната карта на [населено място]. Съгласно т.2 от Решение № 289 от 27.08.2020г. на Общинския съвет – П., с което е разрешено изработването на проект за изменение на ОУП, той следва да обхване имотите, посочени в заданието /т.1 от решението/ като се промени устройствената зона, в която те попадат с подходяща устройствена зона или територия с устройствен режим. Мотивите за приемане на решението, изложени в акта са, че е налице реална заплаха от значително увеличаване на безработицата в [община] в местната икономика и съществено влошаване на социално-икономическите условия, ако се предприемат действия за ограничаване или пълно спиране на миннодобивната дейност в района. Това според административния орган се дължи на множество свързани компании с ключово значение за миннодобивната дейност, както на местно, така и на регионално и национално ниво. Посочено е, че в края на 2017г. е удължен срока на концесията за добив на кафяви въглища за срок от 35 години като към този момент ОУП на [община] е съгласуван на фаза „Предварителен проект“ с издадено положително становище от РИОСВ-П.. Констатирана е явна техническа грешка в действащия ОУП на [община], изразяваща се в това, че не е нанесена държавната концесия за добив от находище на кафяви въглища от „П. въглищен басейн“. Именно това обусловило необходимостта от изменение на ОУП като в одобреното задание е посочена информацията за съществуващото положение на имотите, които представляват земеделски земи. Изменението е посочено, че се извършва с цел поземлените имоти да бъдат включени в подходяща устройствена зона или територия с устройствен режим, за да се даде възможност да бъдат изпълнени инвестиционните намерения.

Въз основа на представените документи и становища е прието оспореното в настоящото производство решение. Същото е обявено по реда на чл.15, т.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми чрез отправяне на съобщение за издаването му от 20.11.2020г. /л.28 по делото/, в което е посочено, че достъпът до съдържанието на решението е осигурен чрез интернет страницата на РИОСВ-С.. Съставен е протокол от 20.11.2020г. за поставяне на съобщението на табло за обяви в сградата на РИОСВ и на интернет страницата й. С писмо изх.№ 12779-7488/20.11.2020г. до кмета на [община] същият е уведомен за постановения акт като му е указано, че следва да обяви решението на директора на РИОСВ-С. в 3-дневен срок от получаването му чрез интернет страницата си или по друг подходящ начин. Видно от писмо на кмета на [община] на л.26 по делото, информацията е оповестена чрез публикуване на съобщение на интернет страницата на общината за 14-дневен период – от 24.11.2020г. до 08.12.2020г.

На 07.12.2020г. в РИОСВ-С. е депозирана жалба срещу Решение №

СО-28-ЕО/2020 от 19.11.2020г. на директора на РИОСВ-С. от заинтересованите страни – физически лица, като с доводи за незаконосъобразност на оспорения акт е поискано от министъра на околната среда и водите да го отмени. С писмо изх.№ 8348/15.12.2020г. на ответника жалбата им, ведно с жалбата срещу същото решение, подадена от Сдружение „За земята“ на 07.12.2020г., са изпратени по компетентност на министъра на околната среда и водите, заедно с административната преписка. С писмо от 29.12.2020г. на директора на Дирекция „Правна“ на МОСВ жалбоподателите в административното производство са уведомени, че преписката по оспорването им е постъпила в министерството на 21.12.2020г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Съгласно изричната разпоредба на чл.88, ал.3 ЗООС, решението да не се извършва екологична оценка може да бъде обжалвано от заинтересуваните лица по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му. Чл.148 АПК от своя страна предвижда изборност на оспорването, т.е. възможност административният акт да бъде оспорен пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред пред по-горестоящия административен орган. В случая жалбоподателят е предпочел да оспори процесното решение първо по административен ред. Жалбата му е подадена на 07.12.2020г. в преклузивния 14-дневен срок по чл.84, ал.1 АПК. Преписката е постъпила при по-горестоящия орган на 21.12.2020г., видно от писмото на л.17 по делото. Считано от тази дата започва да тече 14-дневният срок по чл.97, ал.1 АПК, в който министърът е следвало да се произнесе по подадената от него жалба и изтича на 04.01.2021г. Липсата на произнасяне в посочения срок обуславя правото на жалбоподателя да сезира съда, което той следва да упражни в 14-дневен срок от изтичане на срока за произнасяне на горестоящия орган, а именно до 18.01.2021г., вкл. В настоящия случай жалбата на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“ е подадена по пощата на 18.01.2021г., видно от пощенското клеймо върху плика на л.18 по делото, т.е. в преклузивния срок по чл.149, ал.3 АПК - Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСС на ВАС, I и II колегия.

Както се посочи по-горе, право на жалба срещу акта по чл.85, ал.4 ЗООС според чл.88, ал.3 ЗООС имат заинтересуваните лица, т.е. лицата, чиито права и законни интереси актът засяга.

Съгласно чл.9, § 2, б.“а“ от Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.нар. „Орхуска конвенция“/, в рамките на своето национално законодателство всяка страна осигурява възможност на членовете на заинтересованата общественост, които имат достатъчен интерес или чието право е нарушено, достъп до процедура за обжалване пред съда и/или друг законово установен независим и безпристрастен орган. За да се счита за „достатъчен“ интересът на съответната организация следва да са изпълнени условията, посочени в чл.2, § 5 от споменатата конвенция, според която норма „засегната общественост“

означава обществеността, която е засегната или може да бъде засегната от вземането на решения за околната среда или има интерес в този процес, а за целите на това определение ще се счита, че неправителствените организации, работещи за опазването на околната среда, имат такъв интерес. Българският законодател, в унисон с приетата дефиниция в Орхуската конвенция, е дефинирал легално съдържанието на понятието „засегната общественост“ с разпоредбата на § 1, т.25 вр. т.24 от Допълнителните разпоредби на ЗООС, като „едно или повече физически или юридически лица и техните сдружения, организации или групи, които са засегнати или с вероятност да бъдат засегнати, или които имат правен интерес при процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения и при вземането на решения за издаването или актуализацията на разрешителни по реда на ЗООС или на условията в разрешителното, включително екологичните неправителствени организации, създадени в съответствие с националното законодателство“.

В случая, видно от извършената служебно справка в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, жалбоподателят е регистриран като сдружение с нестопанска цел, създадено с цел защита на човешките права, защита на околната среда, съхраняване и опазване на естествените местообитания и тяхното биоразнообразие, стимулиране гражданската активност при решаване на екологични проблеми и др., следователно представлява екологична неправителствена организация по см. на § 1, т.25 вр. т.24 ДР ЗООС и съответно има правен интерес от обжалване на процесното решение.

По изложените съображения съдът приема, че е сезиран с допустима жалба – подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е активно легитимирано да го оспори, в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата по силата на чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.85, ал.1 ЗООС екологичната оценка е задължителна за планове и програми в областите селско стопанство, горско стопанство, рибарство, транспорт, енергетика, управление на отпадъците, управление на водните ресурси и промишленост, включително добив на подземни богатства, електронни съобщения, туризъм, устройствено планиране и земеползване, когато тези планове и програми очертават рамката за бъдещото развитие на инвестиционни предложения по приложения № 1 и 2. Според ал.2 на с.р. планове и програми по ал.1 на местно равнище за малки територии и незначителни изменения на планове и програми по ал.1 се оценяват само когато при прилагането им се предполагат значителни въздействия върху околната среда. Преценката за необходимостта от екологична оценка за предложен план и програма или за тяхното изменение, съгласно ал.4 на чл.85 ЗООС, се извършва с решение на министъра на околната среда и водите или директора на съответната РИОСВ. Съгласно чл.14, ал.5 ЗООС броят, териториалният обхват на дейност, функциите и структурата на РИОСВ, правомощията на техните директори,

както и дейността на дирекциите на националните паркове и на басейновете дирекции се определят с правилници, издадени от министъра на околната среда и водите. На основание посочената разпоредба е приет Правилник за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите, обн. ДВ, бр.49/12.06.2018г. Съгласно разпоредбите на правилника в редакцията към датата на приемането му – Приложението към чл.1, ал.2, [община] попада в териториалния обхват на дейност на РИОСВ-П.. В ДВ, бр.54/16.06.2020г. е обнародвано изменение на правилника, вкл. в частта на чл.1, по силата на което [община] и общините, включени в териториалния обхват на Област П., попадат в териториалния обхват на дейност на РИОСВ-С..

В настоящия случай оспореното решение е издадено от директора на РИОСВ-С., с оглед което съдът приема, че актът е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт – чл.85, ал.4 вр. ал.2 ЗООС, вр. чл.6, ал.1, т.5 от правилника.

Оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК и чл.14, ал.2 от наредбата. Посочени са фактическите и правните основания за постановяването му, което е от значение за упражняване на съдебен контрол за законосъобразно прилагане на материалния закон от административния орган. За фактически основания за издаване на акта следва да бъдат възприети и доказателствата за извършените в хода на административното производство процесуални действия. При издаване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Разпоредбата на чл.85, ал.4 ЗООС изрично предвижда, че решението за преценка необходимостта от екологична оценка се взема съгласно процедурата, определена с наредбата по чл.90, съобразно следните критерии за определяне значимостта на въздействието им:

1. характеристиките на плановете и програмите по отношение на:
 - а) степента, до която планът или програмата определя рамката за инвестиционни предложения и други дейности според тяхното местоположение, характер, мащабност и експлоатационни условия или съобразно предвижданията им за разпределението на ресурсите;
 - б) значението на плана или програмата за интегрирането на екологичните съображения особено с оглед насърчаването на устойчиво развитие;
 - в) екологични проблеми от значение за плана или програмата;
 - г) значението на плана или програмата за изпълнението на общностното законодателство в областта на околната среда.
2. характеристиките на последствията и на територията, която е вероятно да бъде засегната по отношение на: вероятност, продължителност, честота, обратимост и кумулативен характер на предполагаемите въздействия; потенциално трансгранично въздействие, потенциален ефект и риск за здравето на хората или за околната среда, включително вследствие на аварии, размер и пространствен обхват на последствията (географски район и брой на населението, които е вероятно да бъдат засегнати), ценност и

уязвимост на засегнатата територия (вследствие на особени естествени характеристики или културно-историческото наследство; превишение на стандарти за качество на околната среда или пределни стойности; интензивно земеползване), въздействие върху райони или ландшафти, които имат признат национален, общностен или международен статут на защита;

3. степента, до която планът или програмата влияе върху други планове и програми, включително тези в дадена йерархия.

На основание чл.90 ЗООС от Министерския съвет с ПМС № 139/2004г. е приета посочената по-горе Наредба за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми, обн. ДВ, бр.57/02.07.2004г. Според чл.4 от нея компетентни органи за екологични оценки /ЕО/ на планове и програми са: 1. за плановете и програмите, одобрявани от централните органи на изпълнителната власт и от Народното събрание - министърът на околната среда и водите; 2. за плановете и програмите, одобрявани от териториалните органи на изпълнителната власт или от общинския съвет - директорът на съответната регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ или министърът на околната среда и водите в обхвата на тяхната компетентност, определена съгласно чл.10, ал.2 ЗООС или по съответния специален закон.

Съгласно чл.8 от наредбата за определяне на приложимата процедура по ЕО възложителят подава до компетентния орган по чл.4 уведомление по образец съгласно приложение № 3 в един екземпляр на хартиен и електронен носител, като внася задание за изработване на плана/програмата или тяхно изменение в обхват съгласно Закона за устройство на територията /ЗУТ/ или съответния друг специален нормативен или административен акт и/или информация за целите и предвижданията на плана/програмата. Възложителят е длъжен да осигури еднаквост на съдържанието на хартиения и електронния носител на информацията с приложенията.

В настоящия случай посоченото изискване е изпълнено – на л.105 и сл. е представено подаденото уведомление, а на л.111 и сл. изработеното задание на проекта за изменение.

Съгласно ал.4 на чл.8 от наредбата, в срок до 14 дни от постъпването на уведомлението по ал.1 компетентният орган определя приложимостта на процедурата по ЕО, като дава указания за необходимостта от провеждането ѝ и действията, които трябва да се предприемат.

Посоченото изискване също е изпълнено. На л.44 по делото е представено писмо на директора на РИОСВ-П. от 26.05.2020г., с което на кмета на [община] е указано представянето на цифрови модели с координати на граничните точки в координатната система от 1970г. за четирите групи имоти. На л.41 по делото е представено писмо изх.№ 3875/13.07.2020г. на директора на РИОСВ-С. до кмета на [община], с което същият е уведомен, че на основание чл.12, ал.2 от наредбата е необходимо да бъде представен документ /разрешение, допускане или др./, потвърждаващ действителното възлагане на изработването на плана за имотите от група 2 и 3 от представеното задание. В съответствие с дадените указания кметът на [община], с писмо, приложено на л.38 от делото, е представил в РИОСВ Решение № 289/27.08.2020г. на Общински съвет - П. за одобряване на техническото задание и разрешаване изработването на проект за изменение

на ОУП.

Съгласно разпоредбата на чл.8а, ал.1 от наредбата, за преценяване на необходимостта от ЕО възложителят на плана/програмата внася писмено искане по образец съгласно приложение № 4 до компетентния орган по чл.4 на хартиен и електронен носител, което съдържа:

1. информация за възложителя (орган или оправомощено по закон трето лице): име, пълен пощенски адрес, лице за връзка - телефон, факс и адрес за електронна поща;

2. обща информация за предложениния план/програмата:

а) основание за изготвяне на плана/програмата - нормативен или административен акт;

б) период на действие и етапи на изпълнение на плана/програмата;

в) териториален обхват (транснационален, национален, регионален, областен, общински, за по-малки територии) с посочване на съответните области и общини;

г) засегнати елементи на Националната екологична мрежа (НЕМ);

д) основни цели на плана/програмата;

е) финансиране на плана/програмата (например държавния и общинския бюджет, международни програми, финансови институции);

ж) срокове и етапи на изготвянето на плана или програмата и наличие, нормативно регламентирано на изискване за обществено обсъждане или друга процедурна форма за участие на обществеността;

3. орган, отговорен за прилагането на плана/програмата;

4. орган за приемане/одобряване/утвърждаване на плана/програмата;

5. информация за датата и начина на заплащане на дължимата такса в размер, определен съгласно Тарифата за таксите, които се събират в системата на Министерството на околната среда и водите.

В съответствие с посочената разпоредба от [община] е внесено искане /приложено на л.59 и сл. по делото/ с писмо от 24.04.2020г. Видно от съдържанието на искането, същото е попълнено в съответствие с изискванията на чл.8а, ал.1 от наредбата – информация за възложителя; информация за предложениния план в т.ч. основанието за изготвянето му, териториалния обхват на плана с посочване на номерата на имотите, включени в предложението за изменение, както и землищата на населените места, в които се намират; основните цели, които ще бъдат постигнати с приемането на изменението на ОУП. Искането съответства по своето съдържание и на изискванията по чл.8а, ал.2 от наредбата – посочени са характеристиките на плана относно инвестиционното предложение като изрично е изтъкнато, че проектът за изменение на ОУП на [община] няма за цел, нито предполага извършването на конкретни инвестиционни инициативи, а само създава планова основа за осъществяването на такива. Чрез проекта е посочено, че се дава възможност за извършване на последващи устройствени процедури от по-ниско ниво на планиране – подробни, специализирани и работни устройствени планове, както и инвестиционни проекти. Отбелязано е, че с предлагания проект за изменение на ОУП се създават предпоставки за бъдеща реализация на разширение на съществуващия рудник за добив на кафяви въглища, който действа съгласно концесионен договор, описан в

заданието за проектиране. На последно място е посочено, че изменението на ОУП ще позволи коригирането на допуснати фактически грешки при изработването на същинския проект за ОУП /действащия ОУП, бел. съд./. Посоченото опровергава твърдението на жалбоподателя, а освен това следва да бъде изрично отбелязано, че предвижданията на общия устройствен план нямат пряко приложение – чл.104, ал.3 ЗУТ. Съгласно нормите, разписани в Закона за устройство на територията, строителството се разрешава в съответствие с предвижданията на действащ подробен устройствен план. Общите устройствени планове, съгласно чл.103, ал.2 ЗУТ, определят преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана, а подробните устройствени планове определят конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана – чл.103, ал.3 ЗУТ. Съгласно чл.103а, ал.1 ЗУТ, в проекта за общ устройствен план се съобразяват предвижданията на заварените подробни устройствени планове, одобрени до датата на издаването на разрешенията по чл.124 - решенията за изработване на проект за общ устройствен план. В случая обхвата на изменението на ОУП на [община] е съобразено именно с обстоятелството, че е налице такъв предходен /заварен/ подробен устройствен план, който обхваща имоти, които не са включени в обхвата на действащия ОУП. Посочените разпоредби опровергават твърдението за незаконосъобразност на процедираното изменение на ОУП на [община] поради това, че обхваща и имоти, отредени за сгуроотвал – депо за дългосрочно съхранение на пепели и отпадни шлаки от изгарянето на въглища и други твърди горива в Т. „П.“, който е източник на прахови емисии. Именно посоченото действие показва изпълнението на задължението по чл.103а, ал.1, изр.1-во ЗУТ. Следва освен това, да се подчертае, че предмет на оспорване по настоящото дело **не е** частичното изменение на ОУП, а решението на директора на РИОСВ-С. да не се извършва екологична оценка на проекта. Всички доводи за незаконосъобразност и/или нецелесъобразност на изменението на ОУП са ирелевантни към предмета на настоящия спор.

По отношение на изискващата се информация по чл.8а, ал.2, т.1, б.“б” – б.“е“ в искането е мотивирано, че изменението предвижда нанасянето на незначителни корекции в действащия ОУП и не променя цялостните решения и постигнатия екологичен баланс с оглед на устойчивото развитие на територията на [община]. За засегнатата от промените територия се сочи, че не са известни екологични проблеми, които ще доведат до съществено негативно влияние върху изпълнението на дейностите, предвидени в плана. Като част от цялостния общ устройствен план на общината и засягащ ограничена територия от землищата на [населено място], [населено място] и [населено място] проектът няма по-различно значение за изпълнението на общностното законодателство в областта на околната среда от това на целия ОУП на [община]. Изменението на плана предвижда възможност за промени на ограничена територия като целта е да се създадат предпоставки за удовлетворяване на конкретни инвестиционни намерения на заинтересувани лица по чл.131 ЗУТ – собственици и носители на ограничени вещни права върху имоти, предмет на плана, предвид което няма възможност за

изработване на алтернативи.

Предвид така посоченото не се установява непълнота на изискуемата информация в искането, както твърди жалбоподателят. Обстоятелството, че не е съгласен с изложеното в него, е отделен въпрос. Възраженията му се свеждат основно до това, че на територията на [община] са налице екологични проблеми, които той свързва единствено с добива на кафяви въглища и изгарянето им за производството на електрическа енергия. Доказателства в подкрепа на тези твърдения обаче по делото не са ангажирани, въпреки дадените от съда указания в съответствие с разпоредбата на чл.170, ал.3 вр. ал.1 АПК вр. чл.171, ал.5 АПК. Така установената липса на непълноти, неточности и пропуски на искането, е обусловила предприемането от ответника на действията по чл.13 от наредбата, а именно изпращане на искането и придружаващата го документация за становище на РЗИ-П.. Твърденията на оспорващия се опровергават от представеното становище на РЗИ-П. с писмо вх.№ 08-00-87/5/ от 20.05.2020г. по описа на РИОСВ-П. /л.49/. Видно от него РЗИ-П. счита, че не е необходимо извършване на ЕО по отношение степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве при спазване на цялата нормативна уредба, действаща в Република България. Доколкото същото не е оспорено по предвидения в закона ред, констатациите му са обвързващи административния орган, както и съда.

Аналогично в становището на директора на Б. дирекция „3. район“ /л.45 и сл./, е изразено мнение, че проектът за частично изменение на ОУП на [община] не противоречи на целите и мерките в ПУРБ и ПУРН на 3. 2016-2021г при условие, че бъдат взети предвид описаните констатации и препоръки в становището.

Неоснователно намира съдът и възражението на оспорващия, че преценката, направена с оспореното решение не е съобразена с критериите по чл.85, ал.4 ЗООС.

Видно от мотивите на оспорения акт, въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства, е прието, че не се очаква генериране на шум и отпадъци, на вредни емисии в атмосферния въздух, водите и почвите, които да окажат значително отрицателно въздействие и да доведат до трайно увреждане на природни местообитания и местообитания на видове, предмет на опазване в най-близко разположените защитени зони BG0002101 „М.“, BG0000113 „В.“ и BG0001375 „Острица“. Съгласно представената информация от [община] и РЗИ-П., имотите в [населено място] се намират на отстояние от жилищната територия 212, 280м, а основната част на селото – на 400м. Имотите, находящи се североизточно от [населено място] се намират в територията на държавна въглищна концесия, а жилищните територии се намират на 78м. Имотите, предмет на изменението и попадащи в землището на [населено място], не засягат водни обекти, поречия на реки, дерета или други водностопански обекти за водоснабдяване, чието компрометиране да застраши живота и здравето на хората. Имотите от група 4 се намират южно от промишлената зона на [фирма] като на територията не се намират водни обекти, поречия на реки, дерета или други водностопански обекти за водоснабдяване, чието компрометиране да

застраши живота и здравето на хората. С оглед представеното становище от Б. дирекция е прието, че прилагането на плана не е свързано с трансгранично въздействие върху околната среда. Посоченото дава отговор на въпросите, свързани със значението на плана от гледна точка на посочените критерии, степента и характера на засягане на екологичната среда от реализирането на намеренията, предполагаемото въздействие.

Следва да се отбележи, че по същество възраженията на жалбоподателя /както и на заинтересованите страни/ се свеждат основно до нецелесъобразността на изменението на Общия устройствен план и на следващо място до вредното въздействие върху околната среда на въгледобива и производството на електроенергия чрез изгарянето на въглища. Първият въпрос, както се посочи и по-горе, не е предмет на настоящото производство – първо, защото то не е по оспорване изменението на ОУП и второ, защото въпросът за целесъобразността на дадено административно решение е извън преценката за законосъобразност на акта, която следва да бъде извършена от съда, по арг. от чл.146 АПК. Отговорът на втория въпрос, поставен принципно от оспорващия и на което принципно възражение се основават твърденията му за незаконосъобразност на процесното решение, не е спорен между страните. Неблагоприятното въздействие върху околната среда, причинявано от въгледобива и производството на електроенергия чрез изгарянето на въглища, е безспорен факт. Не този въпрос обаче е предмет на разглеждане в настоящото производство, а въпросът за правилността на оспореното решение на директора на РИОСВ-С.. Както вече се посочи, чл.85, ал.1 ЗООС предвижда, че екологичната оценка е задължителна за планове и програми в областите селско стопанство, горско стопанство, рибарство, транспорт, енергетика, управление на отпадъците, управление на водните ресурси и промишленост, включително добив на подземни богатства, електронни съобщения, туризъм, устройствено планиране и земеползване, когато тези планове и програми очертават рамката за бъдещото развитие на инвестиционни предложения по приложения № 1 и 2. Планове и програми по посочената разпоредба на местно равнище за малки територии и незначителни изменения на планове и програми по ал.1 се оценяват, само когато при прилагането им се предполагат значителни въздействия върху околната среда – ал.2 на чл.85 ЗООС.

В случая от доказателствата по делото е безспорно, че се касае за изменение на ОУП на [община], т.е. планът е на местно равнище, за малка територия – видно от писмото, представено на л.355 от делото и неоспорено от жалбоподателя, площта на имотите от група 1 е 81,02ха, на група 2 – 54,82ха и на група 4 – 89,77ха или общо 225,61ха. За сравнение площта на [населено място] с прилежащото му землище е 7229ха. Площта на [община] е 47 740ха. Т.е. процедираното изменение е действително незначително. Следователно по правилото на чл.85, ал.2 ЗООС, за да подлежи на екологична оценка, изменението на ОУП следва да се очаква при прилагането му да последват значителни въздействия върху околната среда. Доколкото изменението не засяга значителна площ в случая действително, както сочи ответника, не може да се очаква значително въздействие върху околната среда. Значимостта на въздействието е преценена от ответника не само въз основа на посочените в

закона критерии, но и при съобразяване на изразените от компетентните по чл.13 от наредбата органи.

Съгласно чл.14, ал.1 от наредбата компетентният орган преценява необходимостта от извършване на ЕО, като определя степента на значимост на въздействието върху околната среда и човешкото здраве. Органът следва да го извърши на база на представената от възложителя информация по чл.8 от НУРИЕОПП, по критериите по чл.85, ал.4 ЗООС, както и от получено становище от съответната регионална здравна инспекция. Видно от представените по делото доказателства директорът на РИОСВ - С. е издал процесното решение след като е проучил представеното от възложителя искане за преценяване на необходимостта от извършване на ЕО, както и след получено от РЗИ-Парник становище за преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие върху човешкото здраве. Съгласно чл.88, ал.1 ЗООС становището по екологична оценка или решението, с което е преценено да не се извършва екологична оценка, задължително включва обосновка за предпочитаната алтернатива от гледна точка на околната среда и мерките по чл.89. В становището по екологична оценка или в решението могат да се съдържат условия, мерки и ограничения, задължителни за изпълнение. В чл.14, ал.3 от наредбата е предвидено, при решение да не се извършва ЕО за съответния план или програма, какъвто е процесният случай, компетентният орган по чл.4 излага в мотивите на решението основания за заключението, че при прилагането на плана или програмата не се предполага значително въздействие върху околната среда и човешкото здраве. Видно от мотивите на оспорваното решение това изискване на наредбата е спазено. Съдът намира, че административният орган обосновано е мотивирал липсата на необходимост за извършване на ЕО по повод представената му информация. В оспореното решение освен това е изложил мотиви по отношение на всички критерии, посочени в чл.85, ал.4 ЗООС относно необходимостта от извършване на ЕО и относно степента на въздействие върху околната среда. Що се касае до възражението за сроковете, действията и мерките, предвидени в План за възстановяване и устойчивост, а именно преустановяването на използването на въглища след 2038г., респ. 2040г., с оглед което приемането на изменението на ОУП се явява ненужно, то този въпрос касае изцяло целесъобразността на акт, който не е предмет на проверка за законосъобразност по настоящото дело, както вече съдът посочи, а преценката за целесъобразност на актовете е изключена от обхвата на съдебния контрол – по аргумент от разпоредбата на чл.83, ал.2 вр. чл.146 АПК целесъобразността на акта може да бъде оспорена само по административен ред пред по-горестоящия административен орган.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение за законосъобразен административен акт по отношение на който не са налице отменителните основания по чл.146 АПК. Този извод обуславя неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“ срещу Решение № СО-28-ЕО/2020 от 19.11.2020г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите - С. за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на частично изменение на Общия устройствен план на [община], оспорено в частта му относно заявеното намерение за промяна на предназначението на имотите, описани в заданието за изработване на ОУП като „Група имоти 1“, „Група имоти 2“ и „Група имоти 4“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращането на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: